

Ve své bakalářské práci jsem zkoumala jak může být použita harmonie, rytmus a formy v ceremoniální hudbě Střední Afriky, ty formy a rytmy, které můžeme nalézt také v evropské hudbě, ale poněkud odlišné.

Nejdříve jsem popisovala geografické oblasti Střední Afriky a jejich rozdělení v zeměpisné šířce. Jak jsou v těchto svobodných územích od doby vyznačení hranic zahrnuta politická teritoria. Tato teritoria představují Francouzskou rovníkovou Afriku, Belgické Kongo a Ruanda-Urundi, Ugandu a Tanganyiku.

Dále se zabývám obřadní hudbou a tím, jak se v ní spojily hudba, tanec a divadlo. Je zvláštní zjistit, že v některých jazycích je užito pouze jedno slovo pro hudbu, tanec a divadlo. Zkoumala jsem obřady léčení, zasvěcení, narození, svatby, honu, Nového roku a nového měsíce.

Nicméně jedna z nejzajímavějších částí mé práce pojednává o mluvícím bubnu, tj. bubnu, který je schopen promluvit, aby oznámil významné zprávy příslušníkům kmenů. Případá mi to velmi unikátní, ale přitom je to normální, zvážíme-li, že některé z těchto kmenů mají dosud devět výškových hladin své řeči.

Další zvláštní prvek je rytmus. Styl africké hemioly známe z rané evropské hudby. Co se týče harmonie, nejzajímavější je hoquetus, technika, která může být popsána jako lomení melodického proudu do přerušovaných fragmentů mezi dva či více hlasů.

Dále pokračuji zkoumáním melodických typů a pěveckého stylu, u kterého můžeme pozorovat absenci vibrata a objevení tremola (šest změn za vteřinu).

Závěrem se zmiňuji o užitých hudebních nástrojích. Většina z nich jsou bicí, ale jsou zde také některé dechové nástroje.